

Az oromi Losonc Csongor kalandos utazásai

– *Teltházás útbeszámoló a magyarkanizsai Ifjúsági Otthonban* –

Losonc Csongor huszonhét éves korára három földrész számos országát megjárta. Utazásairól pénteken este tartott hangulatos élménybeszámolót *Egy hátizsákkal három kontinensen – pénz nélkül* elnevezéssel.

A Községi Ifjúsági Iroda rendezvényére nem csak fiatalok, hanem középkorúak és idősebbek is eljöttek, és nem csak helybeliek, hanem vidékiek is, sőt még a magyarországi Kalocsáról is érkeztek érdeklődők. Zsúfolásig telt az ifjótthon nagyterme.

A vállalkozó szellemű fiatalember mindig egyedül utazott, hol stoppal, hol másként, de kivétel nélkül eljutott oda, ahova indult, pedig sem nyelvtudása, sem pénze nem volt hozzá. Útjain csak az internetes, utazókat segítő oldalak információira támaszkodott.

– Mindig nekem kellett segítséget kérnem mindenhez, pedig sokáig még angolul sem konyitottam. Nyugat-Európa országai után, ahova elsősorban „szerelmi kényszerből” látogattam el, átmentem az Egyesült Államokba és Kanadába, majd szinte egyik pillanatról a másikra Dél-Amerikában kötöttem ki. Mivel nem beszélek spanyolul, gyakran kerültem furcsa helyzetekbe, de az emberek igazán jóindulatúak voltak velem. Talán hihetetlen, de sohasem ábrándoztam arról, hogy körbejárom a világot, de most már kíváncsi vagyok a többi részére is. Ahogyan eddig, most sem tervezem, hogy legközelebb hova megyek, egyik út hozza a másikat. Albániába például egyenesen Medugorjéről ugrottam át. Úgy találtam, onnan közelebb lesz. Nagyon érdekelt, mi igaz abból a sok minden rosszból, amit erről az országról hallottam. Hát, szerintem Albánia Európa Indiája. A mély szegénység, a nyomor, az elmaradott civilizáció mellett a gyönyörű természet fogadott és egy meglepő adat, miszerint Európában, egy személyre visszavezetve, Albániában van a legtöbb Mercedes személygépkocsi.

Az USA-ba a Kőrösi Csoma Sándor program ösztöndíjasaként jutott ki először, majd saját szervezésben is átruccant az Atlanti-óceánon túlra, és ha már ott volt, Kanadát sem hagyta ki. Idővel ráunt ott. Jólét van, minden jól funkcionál, de olyan, mintha az emberekből kihalt volna a lélek, vélekedett Csongor, ezért átruccant Dél-Amerikába.

– Latin-Amerika merőben más, mint a másik két kontinens. Brazíliában megismerkedtem egy kolumbiai fiatalemberrel, akivel nagyon jó barátok lettünk. Annyira egy húron pendültünk, hogy azt mondtuk, mi valójában testvérek vagyunk, csak nem egy anyától. Az ő életvitelük nagyon hasonló a miénkhez, de ők kevesebbet búslakodnak tőlünk. A zene, a tánc sokkal nagyobb szerepet tölt be az életükben. Ott is nehéz a megélhetés, mint nálunk, mert aki becsületesen dolgozik, az náluk sem jut előrébb egy tapodtat sem.

Az új országok, új viszonyok, új helyzetek és tapasztalatok Csongor addigi életszemléletében is nyomot hagytak.

– Szabályos pálforduláson estem át utazásaim alatt. Rengeteg jó emberrel, ezzel együtt rengeteg jószándékkal találkoztam. Mindig egyedül voltam, mindennek és mindenkinek kiszolgáltattva, mégsem élt vele vissza senki, sőt segítettek, bármikor is volt szükségem rá. Azt tapasztaltam, csak kevés kell ahhoz, hogy jobban együtt tudjunk működni, hogy könnyebbé tegyünk egymás életét. Egészen apró cselekedetekkel is élhetőbbé tehetjük ezt a világot. Új felismerés ez számomra az európai és részben az itthoni, kissé már elidegenült világ után.

Élménybeszámolóján Losonc Csongor képekkel és videó-felvételekkel illusztrálta hol járt az elmúlt években, de hogy a rendezvény még hangulatosabb legyen, **Cseszkó Károly** és felesége **Erika**, a Bolero Táncklub vezetői néhány latin-amerikai táncot is bemutattak a jelenlévőknek, az est további része pedig baráti beszélgetéssel és a latin táncokkal való ismerkedéssel telt.

Beszélgetésünk végén Losonc Csongor elmondta még, hogy alig másfél hónapja ért haza Kolumbiából, de már a jövő héten külföldi profitszerzésre indul, hogy most először némi tőkét is összekovácsoljon karácsonykor esedékes, újabb, immár fél évig tartó dél-amerikai utazásához. Utána jöhet a negyedik kontinens, de hogy melyik lesz az, nem árulta el. Előfordulhat, hogy maga sem tudja még, elvégre sohasem tervezte utazásait, mindig az egyik út adta a másikat. Talán most is úgy lesz.

Bödő Sándor